

Цивілізація зайшла далеко

Пилип-Полян Юрик

Ще в старі "добрі" часи працював агрономом у колгоспі. Мав домашній телефон – вершину тодішньої цивілізації, якщо не рахувати проводового радіоприймача-брехунця та чорно-білого телевізора аж із трьома програмами. І, зізнаюся чесно, дуже комфортно тоді жилося.

Ну, скажімо, я потрібен голові колгоспу – він запідозрив, що під кукурудзу внесли мало добрив. А де я? Сам Бог тільки знає. Голова телефонує в усі шість виробничих бригад і скрізь кажуть, що мене там не було. Тоді він набирає номер мого домашнього. І дружинонька моя з чистим сумлінням відповідає:

– Микити Івановича (себто, мене) немає. Він – у полі.

Вона не брехала. Я справді був у Полі – обліковця-лаборанта молочнотоварної ферми сусіднього колгоспу. Таке гарне дівчисько! Мов картина Рафаеля...

Сідаємо з Полею в "бобик", їдемо на природу – в гарний лісочок над річкою. І я впевнений, ніхто тебе, Микито, тут не дістане, не запитає про добрива з пестицидами.

Гірше було інженерам. Їм у такому ж "бобику" рацію встановили. Хлопці – як на прив'язі. Не встиг поламатися трактор чи комбайн, а їх уже шукає диспетчер:

– У третій бригаді СК-6 "Колос" простоє!

І мчать туди інженери-механіки на всіх парах. А я – з Полею в лісочку над ставочком...

А що тепер? Мобільні телефони в кожного. У мене – також. Отож, телефонує моя благовірна:

– Привіт! Ти де?

– На роботі, в кабінеті. Де ж мені бути?

– Чому не брав слухавку – третій раз дзвоню.

– Виходив до начальника.

– А що за жіночі голоси чути біля тебе?

– То – на радіо...

– У мене радіо увімкнене. Але там зараз "Мить історії" Юрій Шаповал передає.

– Я в Інтернеті увімкнув радіо "Культура". Там артистка з художницею розповідають про остаткове фінансування галузі.

– Гляди мені! Бо я твоїй артистці-художниці лисину серед голови організую. Тобі – також.

Оце сиджу та й думаю. Цивілізація дуже далеко зайшла. Колись про ті ж мобілки й не мріяли. А що як завтра-післязавтра такий телефон, не питаючи мого дозволу, вже показуватиме як мене самого, так і все, що навколо? Тоді вже не скажеш, що то – радіо... Смартфона не купую – на нього купу грошей потрібно. Та й моя благовірна може наполягти: "Увімкни відео й покажи все, що (а головне – хто) навколо тебе!"

Я – не ретроград, не противник прогресу. Але до певної межі. Цивілізація – справа

хороша. Та навіщо вона, якщо тепер навіть збрехати не можна?